

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016
Chișinău

municipiul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Ion Goncearuc și de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Goncearuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Liliana Zadorojniuc, Primăria or. Florești și Consiliul orășenesc Florești, privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, prin care au fost respinse cererile de apel depuse de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Ion Goncearuc,

c o n s t a t ă :

La 30 octombrie 2015 Ion Goncearuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, solicitînd constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și încasarea sumei de 45 000 (patruzeci și cinci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 11 032 (unsprezece mii treizeci și doi) lei cu titlu de prejudiciu material.

În motivarea cererii, Ion Goncearuc a indicat că deține funcția de judecător din anul 2000 și activează în cadrul Judecătoriei Florești din 27 iulie 2000, beneficiind în baza art.30 al Legii cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.1995 (în vigoare la momentul numirii în funcție) de dreptul la acordarea din partea autorității publice a spațiului locativ. Din anul 2000 pînă în anul 2009 administrația publică locală Florești, încălcînd prevederile legislației în vigoare, i-a ignorat drepturile legitime și nu i-a acordat spațiu locativ. Drept refuz la soluționarea cererii prealabile, dînsul s-a adresat în instanța de judecată și prin hotărîrea Judecătoriei Soroca din 19 octombrie 2009 Primăria or.Florești și Consiliul orășenesc Florești au fost obligați să-l asigure cu spațiu locativ, în condițiile legii.

A mai indicat Ion Goncearuc că, pînă la moment, hotărîrea Judecătoreiei Soroca din 19 octombrie 2009 nu se execută, iar tergiversarea executării este condiționată doar de acțiunile administrației publice locale din Florești, motiv pentru care, în temeiul Legii nr.87 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, a inițiat acțiunea civilă în cauză. A solicitat încasarea prejudiciului moral și material, cauzat ca urmare a încălcării dreptului la executarea în termen a hotărîrii judecătorești, din motiv că, avînd domiciliul în sat. Ghindești, r-nul Florești, zilnic este nevoit să parcurgă drumul dintre Ghindești și Florești, pe direcția tur-retur.

Prin încheierea Judecătoreiei sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, din 18 decembrie 2015, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii executorul judecătoresc Liliana Zadorojniuc, Primăria or. Florești și Consiliul orășenesc Florești

Prin hotărîrea Judecătoreiei sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, din 28 ianuarie 2016, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ion Goncearuc. A fost constatată încălcarea dreptului lui Ion Goncearuc la executarea în termen rezonabil a hotărîrii Judecătoreiei Soroca nr.3CA-44/09 din 19 octombrie 2009. A fost încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Ion Goncearuc, prejudiciul material în mărime de 11 032 (unsprezece mii treizeci și doi) lei și 25 000 (douăzeci și cinci) lei mii în vederea reparării prejudiciului moral, iar în total 36 032 (treizeci și șase mii treizeci și doi) lei. În rest, pretențiile cu privire la încasarea prejudiciului moral au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 au fost respinse cererile de apel depuse de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Ion Goncearuc. A fost menținută hotărîrea Judecătoreiei sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, din 28 ianuarie 2016.

La 14 august 2016 Ion Goncearuc a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond, în partea respingerii pretențiilor ce țin de prejudiciul moral, cu pronunțarea unei noi hotărîri în această parte, prin care să fie admise pretențiile privind încasarea sumei de 45 000 (patruzeci și cinci mii) lei.

În motivarea cererii indică recurentul că la determinarea compensației pentru prejudiciul moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești urmează să se țină cont de faptul că termenul de neexecutare depășește 5 ani, în această perioadă fiind nevoit să se deplaseze zilnic 30 km de la domiciliu la serviciu și înapoi.

Consideră că suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei nu este în corelație cu circumstanțele cauzei, fiind disproporțională cu sumele acordate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cazuri similare.

La 02 septembrie 2016 Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă integral acțiunea.

În motivarea cererii a indicat că instanța de judecată ierarhic inferioară a aplicat eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar argumentele părților și probele anexate la materialele dosarului.

Sușține că neexecutarea hotărârii judecătorești nu poate fi imputată exclusiv organelor responsabile de executarea documentului executoriu, ori la caz executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile posibile care puteau fi întreprinse.

Mai indică că autoritățile publice locale din Florești nu au negat și nu neagă faptul că vor executa în viitor hotărârea instanței de judecată, însă la moment nu dispun de spațiu locativ disponibil. Totodată, prejudiciul material pretins nu poate fi compensat în condițiile în care hotărârea judecătorească neexecutată stipulează dreptul de chirie și nu de proprietate, iar suma pretinsă cu titlu de prejudiciu moral este exagerată și neechitabilă.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de Ion Gonciaruc și de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca fiind inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de

drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurenți, însoțite de vasta argumentare a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriile puncte de vedere, nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsite de esență și care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursurilor.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurenților în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestora nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursurilor ca fiind admisibile. Mai mult ca atât, Completul notează că, în esență, argumentarea expusă în cererile de recurs, este similară argumentării expuse în cererile de apel din 15 februarie 2016 (Ion Goncearuc) și 19 aprilie 2016 (Ministerul Justiției al Republicii Moldova), asupra cărora instanța de apel s-a expus cu suficientă claritate, circumstanță care evidențiază caracterul iluzoriu al criticilor aduse de recurenți.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Ion Goncearuc și de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari

Maria Ghervas